

Tréfálkozna a menyecske, de nem bír. Máskor talán azt mondaná, hogy lám, mégis csak jól mondja a példabeszéd: vagy megvakul, vagy megsántul!... De most, most... csak annyit mond:

- Az én uram is oda van.
- Hun?
- Az orosz fronton.

Legyint az ember, megérinti a kalapja peremjét, aztán tovább megy.

Most virág se nyílik, a bodzafa se hajlik át a drótkerítésen, se apró csirkék nem csipognak minden háznál, buzaal sines, kukorica sines, csak jajszó, bánat és köny. És Julis néni se szítálja már a sütéshez való kenyérlisztet, meg Maresa, a szeplős képű kutyukalány, se keresi estenden a széles nyárfateknőt. Jó Kovács Pista bátyánk is elköltözött. Széles, őszbe-hajló Damjanich-szakállát nem lengeti többé a szellő, okos, barna szemeivel nem inti a a gyerekeket a csonkatornyu iskolában többé: csak számolni tanuljatok gyerekek, számolni!... Milyen böles volt az öreg 48-as. Ő is elment a deszkás-temetőbe, talán megsejditette ezt a ráncszakadt, virradás nélküli feketeséget!... Ki tudja!?! Békés, csendes, galamblelkű ember volt.

Kuthoz érünk. Sarkon esobog a sugárút keresztezésénél. Itt is van egy sánta ember meg egy kackiás menyecske. A sánta mankón biceg, a menyecske vizet ereszt a köcsögbe.

— Nini Imre — szól meglepődve — magával mi van?

— Mi vóna!... Kicséréltem Etelkám a lábamat.

— Látom.

— Nézze e, ezt kaptam ráadásul — mutat az ezüstéremre.

— Hun?

— Az oroszok cserélték ki... Irják is a cimborák, hogy hej sánták, sánták, de jó is már nektök... Ők most az olaszoknak küldögetik a meggy-magot.

Istenem, mit tudjon erre szólni az ember. Mit?... Kinek van igaza, annak-e, aki most itthon a mankóról viceel, vagy aki most birkózik az ugató halállal?

Régi idők, boldog idők! Most van már igazuk az öregeknek, akik még azt is megjósolták, hogy jön idő, amikor kimennek az emberek a temetőbe, megcsókolkják a sirkeresztet és úgy sóhajtkják, hogy csak ti, ti vagytok igazán boldogok, akik odalent vagytok már...

Azután újra megyünk, bandukolunk a szép, tiszta selyöm városrészben, áthaladunk a Tabánon is, ahol fekete cigánygyerekek játszanak az árokparton, itt se látunk embert. Csak kócoshajú, félmeztelen cigányaszonny, a napos oldalon, a házak előtt. És vékony, sápadt emberszámba menő legénykéket, amint hónuk alatt a hegedűvel ballagnak arra befelé, ahol mindezek dacára még csillog a hiu élet, zajosak az utcák és tele vannak a mulatóhelyek.

Palotás Fausztinnak szépséges hazája ma olyan csöndes. Szomorú még a dal is, amely kiröppen az udvarokból. És az asszonyok, a karonülő gyerekekkel is olyan bánatosan néznek a pázsitos körtöltés felé, amelybe beleolvadnak a városvégi utcák, mintha arról várnának valami jót, valami vigasztalót, ezen a csendes, alkonyatba boruló májusi napon... Kötzd be szépséges magyar lantodat öregedő kedves vitézem. Szegednek dicsőséget szerzett, fényes lelkű lantosa, kötzd be fekete fátyollal s amíg a bátor katona a hűség bizodalmaival néz a haretetek felé és hallgatja az ágyuk ide nem jutó, távoli moráját, a Hazáért megszakadni kész szívnek minden nemes érzésével, addig pengess bús estén egy nagyon bánatos dalt a Te szép szegedi „selymes” földedért, amely vonaglik most és sir...

Cserny Mihály.

HIREK

0000

Az Akadémia két szegedi könyvről.

Az Akadémiai Értesítő legutóbbi számában olvassuk a jelentést a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank 2000 koronás jutalmáról. Ezzel a díjjal olyan munkát jutalmaznak, amely az utóbbi öt év alatt magyar nyelven nyomtatásban megjelent, a közgazdasági életre vagy a pénzügyi gazdálkodásra gyakorlati fontossággal bíró kérdést kellő tudományos készültséggel tárgyal, vagy ily mű nem léteben a hazai közgazdasági és pénzügyi ismeretek előbbre vitelében számottevő irodalmi terméknek ismertetik el. A jelentés két szegedi könyvről is megemlékezik a következőkben:

Szűts Mihály Szeged város támogatásával „Szeged mezőgazdasága” (1914. 465. l.) címmel a szegedi Dugonits-Társaság által jutalmazott pályamunkát irt, amely igazán megérdemli a méltánylást és dicséretet. Szeretettel, tudással, a részletekig terjedő lelkiismeretességgel vázolja a nagy alföldi magyar város éltető forrásának, a mezőgazdaságnak multját és nagyon érdekes képet nyújt arról, hogy mily helyzetben volt ezen mezőgazdaság közvetlenül a háborút megelőzőleg. Műve egyébiránt foglalkozik a földbirtok statisztikájával, a művelési ágakkal, a birtokelosztással. Vázolja a tanyai gazdálkodást, feltűnteti a birtokforgalmat, az eladósodást és mindazokat a törekvéseket, amelyeknek köszönheti Szeged mezőgazdasága, hogy odáig emelkedett, ahol ma áll. Nemcsak a tisztán mezőgazdasági, hanem az általános

közgazdasági és szociális szempontok tekintetében is megbízható utmutató, egy munkában, törekvésben és értékes tapasztalatokban gazdag életnek megbecsülésre méltó gyümölcse. Amennyiben azonban leíró természetű, az alapítólevél szövegezése szerint a pályadíj kiadásánál számbavehető nem volt, habár más tekintetben ugy színvonalánál, valamint a felfogás és kidolgozás önállóságánál fogva a kellő mértéket mint monographia feltételül eléri s mezőgazdasági irodalmunk legértékesebb művei közé tartozik.

Tonelli Sándor: a Magyar közgazdasági érdekképviselőtről irt, az Országos Iparegyesület által kiadott (Budapest, 1914. 238. l.) tanulmányában nagyon figyelemreméltó dolgot ad azok kezébe, akik a gazdasági élet fejlődése tekintetében folyton erősülő szerepet játszó érdekképviselői alakulások iránt érdeklődik. Főleg német források alapján tanulmányozza a kérdést, azonban kellő figyelemmel van arra, hogy ezek tanulságait saját viszonyaink érdekében le is vonja. A jelen pályadíj tekintetében a tanulmány azért nem jöhet számba, mert tulnyomó részében nem egyéb, mint gyakorlati célokat szolgáló és mint ilyen, hasznos kimutatás a magyar érdekképviselői alkotások szervezetről és működéséről. A szerző célja nem az volt, hogy mélyremerő, tudományos értékű dolgot nyújtson, hanem, hogy részletek képét nyújtsa főleg annak, mi történt ebben az irányban nálunk, ismertesse a szóbanforgó alakulások multját, jelenét és legalább bizonyos fokig vázolja a jövő fejlődés irányát is. E tekintetben szerzőnk hasznos munkát is végezett.

— Minisztertanács. Budapestről telefonálja tudósítónk: Szombat délután 4 órakor gróf Tisza István miniszterelnök elnöklésével minisztertanács volt. — Az „Az Est” jelenti:

Telefon:
10320000
455.

KORZÓ MOZI

Igazgató: VAS SANDOR.

Telefon:
PÁNYTÓR
11-85.

Hétfőn és kedden

Nagy cirkusz dráma a főszerepben Bertini Léda

A cirkusz porondján

Páratlanul álló cirkusz-atrakciós dráma!

Előadások 5, fél 7 és fél 9 órakor.

Helyárak: Páholyülés 1:60, zsölye 1:20, I. hely 1 kor.
II. hely 80 fillér, III. hely 50 fillér.